

[Jørgen Jørgensen.]

samme Villighed til at skrive sine Fordringer ned, vilde Gældsspørgsmaalet have været lettere at løse, end det er i Dag. Derfor er det ikke den rigtige Anvisning at sige: Tag Ejendomsskatterne væk, lad Samfundet først tage sine Rettigheder bort for at sikre den øvrige Kapitalanbringelse i Danmarks Jord. Jeg tror tværtimod, at vi har Lov til at sige, at der er vist et rimeligt Hensyn i saa Henseende gennem den Skattelettelse, der gennem Aarene er foregaaet paa naturlig Vis, og jeg tror ikke, at der i det store Flertal af Landbrugshjem vil være Sympati for at gaa videre ad den Vej.

Jeg skal endnu tilføje, at jeg tiltræder den foreslaaede Skat paa Aktier. Jeg maa anse denne Foranstaltning for at staa i saa nøje Forbindelse med Mulighederne for en gennemført Konvertering, at denne Aktieskat er fuldkommen berettiget.

Om Lovforslaget som Helhed vil jeg da gerne sige, at her er skabt et virkelig rationelt Grundlag for Landbrugets Gældsforhold, og paa dette Grundlag maa nu de øvrige Forhold vedrørende Landbrugsproduktionen tilrettelægges. Naar Renten kommer ned til 2,7 pCt. for Førsteprioriteterne, naar den duelige Landmand, der passer sin Bedrift, faar Gælden over Ejendomsverdien indkapslet i 5 Aar og faar Arbejdsro, og naar Landbruget dernæst kan samle sig om en forstandig Ordning af Produktionen, da ser det ikke længere haabløst ud for Landbruget. I mange af de Hjem, hvor Gælden har hvilet med en meget betydelig Styrke, vil man se hen til dette Lovforslag som en Redning, man vil igen faa Troen paa, at der er Muligheder for at komme igennem. Dette Lovforslag lader sig ikke uden videre afvise, og det har der jo heller ikke været Røster fremme om fra Oppositionens Side.

Det Grundlag, Lovforslaget bygger paa, er skabt af Landbrugets mest kyndige Mænd paa dette Omraade. Men Sagens Gennemførelse haster; af mange Grunde var det ønskeligt, at dette Lovforslag kunde gennemføres hurtigt, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og villig Behandling af Lovforslaget. Naturligvis er man villig til at drøfte Enkeltheder, men Hovedsynspunkterne er nu tilrettelagt saaledes, at de kan skabe en virkelig Baggrund for, hvad der videre vil være at foretage over for Landbrugets Produktionsforhold, en Baggrund, som gør det muligt for den duelige, dygtige Landmand at bevare sin Bedrift og skaber Tryghed i Landbrugs-erhvervet, som alle er interesserede i.

Oluf Pedersen: Det her foreliggende Lovforslag maa anses for at være Maal for Regeringens Opfattelse af den bestaaende Nødtilstand. Den højtærede Statsminister har udtalt, at Lovforslaget ikke kan afvises, uden at anden fremkommelig Vej vises, og den findes ikke paa Lovens Grund, føjede den højtærede Statsminister til. Ministeren vil dermed næppe sige, at med det foreliggende Lovforslag er Krisens Problem løst; endnu mindre vil Ministeren sikkert hævde, at Nødtilstanden skal være permanent. Udtalelsen kan kun være Udtryk for Ministerens Eyne over for Krisens Problem, og ingen er jo forpligtet derudover.

Allerede for 7 Uger siden anmeldte jeg en Forespørgsel til den højtærede Statsminister, i hvilken jeg rejste det Problem, om Tiden ikke var inde til at afvikle de hidtil truffne Kriseforanstaltninger — af den Slags er vi jo nu med dette naaet til Vejs Ende, da de jo ikke har virket, som man sagde at man ventede det. Det gælder ikke mindst det mislykkede Forsøg paa Prishævning, som ramte Forbrugerne, uden at det kom Producenten til gode. I Forespørgselen rejste jeg Spørgsmaalet om en Likvidation af de mange Statsindgreb, af Valutacentral og af hele det bestaaende og skadelige Skattesystem og i Forbindelse hermed en Valutapolitik, som fjernede alle de kunstige Foranstaltninger og dermed muliggjorde en Tilpasning af Pristallene.

Forespørgselen er ikke kommet frem. Vi skal nu vel snart hjem igen, og jeg skal derfor benytte denne Lejlighed til at rejse Spørgsmaalene over for den højtærede Statsminister.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at det er Lovforslaget om Landbrugets Gældsforhold, der er til Behandling. (Afbrydelse af Gregersen). Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde.

Oluf Pedersen: Jeg rejser Problemet her, fordi jeg efter Henstilling af den virkelige Formand — om jeg maa bruge det Udtryk — har trukket min Forespørgsel tilbage mod at faa Lov til at rejse Spørgsmaalet her, og jeg haaber, at ogsaa den fungerende Formand vil give mig Tilladelse til at gøre det.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke for mig foreligger noget om, at der er givet Tilladelse til at tale om andet end